

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 104/2018
06.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђурчока, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 557/17 од 02.10.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 302/17 од 20.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђурчока, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 557/17 од 02.10.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 302/17 од 20.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 557/17 од 02.10.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом на основу члана 89а. КЗ окривљеном је изречена мера забране приближавања и комуникације као и забрана даљег узнемиравања оштећене ББ тако што се окривљеном забрањује: да приступа у простор око места становања оштећене при чему му је наложено да се уздржава од приступа на удаљености мањој од 50 метара и забрањује му се да на било који начин узнемирава оштећене и налаже му се да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобразног понашања којим се угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од

5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 302/17 од 20.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Зрењанину К 557/17 од 02.10.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ђурчок, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење односно другостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да Врховни касациони суд сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одредбе за извршење правноснажне пресуде одложи или пак прекине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђурчка, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истога само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није навео због чега се пресуда на налазу и стручном мишљењу Центра за социјални рад Града Зрењанина од 08.06.2017. године не може засивати, односно није навео да ли је овај доказ непосредно или посредно,

сам по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

С тим у вези, бранилац окривљеног у вези наведене повреде указује да је постојање насиља психичке природе и да постојање истог може бити утврђено искључиво на основу налаза и мишљења вештака медицинско-неуропсихијатријске струке, а не категорија коју је властан да утврди службеник Центра за социјални рад простим узимањем изјаве од оштећене.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истога само је означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева такође дозвољено окривљеном, преко браниоца, не указујући при том због чега сматра да је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, док је у образложењу захтева навео да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде, обзиром да се иста заснива искључиво на исказу оштећене датом пред овлашћеним службеницима МУП-а, јавном тужиоцу, радницима центра за социјални рад Града Зрењанина а потом и пред судом.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева којима се само формално указује на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и из члана 439. тачка 1) ЗКП, у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ђурчока, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.